

El dispositiu “toga” o com carregar-se els Mossos d’esquadra

written by Joan Fonollosa | 1 de març de 2019

Segurament en deveu haver sentit a parlar: fa uns dies, alguns CDR van embrutar les portes de diverses seus judicials de Catalunya en protesta pel judici que s’està fent aquests dies al Tribunal Suprem contra els membres del Govern de la Generalitat i els Jordis. Arran d’aquests fets, el TSJ va ordenar als Mossos que vigilessin totes les seus judicials de Catalunya per tal d’evitar que es repetissin fets semblants. És el que es coneix com a “Dispositiu Toga”.

Sembla una qüestió menor, quasi rutinària, però no ho és en absolut. És una d’aquelles coses amb les que “se consigue el efecto sin que se note el cuidado”, seguint la metodologia establerta al Decret de Nova Planta per un altre Felip com el d’avui, només que amb un numeral menys.

Penseu que un dispositiu d’aquest tipus implica la presència constant de dos mossos a cada lloc a vigilar, 24 hores al dia, 7 dies a la setmana. Això vol dir que, amb festius, vacances i baixes diverses, cada lloc a controlar compromet 9 persones en total. Multipliqueu això pel nombre de llocs (uns 80 en tot Catalunya) i us donarà una càrrega de treball inassumible amb els efectius actuals. Segons han denunciat els sindicats dels Mossos d’Esquadra, una quarta part de les seves patrulles estan hipotecades amb la nova vigilància dels jutjats de tot Catalunya.

Per mirar de mitigar aquest efecte, segons han explicat fonts policials, el dispositiu va pujant i baixant d’intensitat en funció de les necessitats de seguretat, de forma que si hi ha més risc s’eleva la vigilància policial. Tanmateix continua

essent una càrrega feixuga que repercuteix en altres serveis, i que ja ha provocat que no s'hagin pogut donar els serveis adequats en casos de vertadera necessitat. Per exemple, davant d'un avís de tiroteig a Riudoms, la Guàrdia Urbana de Reus va fer el relleu de l'estàtica al Jutjat perquè Mossos poguessin anar-hi. Va resultar una falsa alarma, però si hagués estat real, en quina situació de suport s'haurien quedat els mossos i els mateixos ciutadans?

En un comunicat, el sindicat Sap-Fepol afirmava que aquesta càrrega de treball "impossibilita cobrir altres serveis que van sortint durant el servei policial" i que la situació de mínims "genera estralls en el col·lectiu" i "compromet la seguretat ciutadana". USPAC, per la seva banda, considera que vigilar els jutjats 24 hores és una "irresponsabilitat" i un "despropòsit", tenint en compte la manca d'efectius. El resultat de tot plegat és que, segons els sindicats, per causa d'aquest nou dispositiu en algunes localitats hagin de tancar serveis o es quedin sense patrulles al carrer.

Aquest no és el primer cop que els sindicats denunciïn la situació de mínims en què es troba el cos, conseqüència de la "manca de planificació" del govern de la Generalitat. La incorporació de 500 agents el juny suposarà la primera promoció des de l'any 2012.

Tot i la por a les possibles conseqüències de no proporcionar aquest servei (no és difícil imaginar, per posar un exemple, la pèrdua de competències en algun àmbit policial), cal remarcar que el prestigi del cos no el concedeix aquell que li encomana tasques irrealitzables, sinó els ciutadans als quals es deuen els polícies. És, doncs, una tasca assignada amb una clara intencionalitat política que no té un rerefons policial i que, per tant, suposem que deu ser de difícil comprensió per als mossos que hi participen.

Tot plegat es tradueix en una desmoralització de molts dels mossos que provoca una quantitat de baixes –laborals i

d'abandó del cos, els que poden— que agreuja encara més la situació.

Tot plegat es barreja amb unes actuacions recents més que discutibles, en especial per part dels antidisturbis (la BRIMO, en l'argot policial) que darrerament sembla que estan entestats a carregar-se aquell prestigi tan merescudament guanyat als atemptats de Barcelona i Cambrils el 17 d'agost de fa dos anys.

No cal, em sembla, pensar gaire per detectar què està passant. Els Mossos, com TV3 i l'escola catalana són objectius principals de qui tots sabem.

“Y ahí lo dejo.”